

DZIENNIK RZĄDOWY

dla

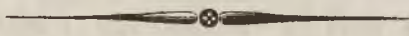
kraju koronnego Galicyi i Lodomeryi z Księstwami
Oświęcimskim i Zatorskim, tudzież z Wielkim
Księstwem Krakowskim.

Rok 1854.

Oddział pierwszy.

Część XVIII.

Wydana i rozesłana dnia 8. Lipca 1854.

Landes - Regierungs - Blatt

für das

Kronland Galizien und Lodomerien mit den Herzogthümern
Auschwitz und Zator und dem Großherzogthume Krakau.

Jahrgang 1854.

Erste Abtheilung.

XVIII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 8. Juli 1854.

76.

**Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości
z dnia 28. Marca 1854.,**

**mocą którego ustanawia się dla Tryestu godziny do przyjmowania
protestów wekslowych z powodu nieuiszczenia zapłaty.**

Obacz Dziennik praw Państwa, część XXIV., nr. 69., wydaną dnia 1.
Kwietnia 1854.

77.

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 28. Marca 1854.,

(Dziennik praw Państwa, część XXIV., nr. 70., wydana dnia 1. Kwietnia 1854.),

obowiązujące w całym Państwie,

**wydane w przedmiocie zaprowadzenia znaczków (mark) stemplo-
wych, jako formy zmienionej pobierania stempla od interesów pra-
wnych, dokumentów, pism, czynności urzędowych, kalendarzy
i obwieszczeń.**

Azeby ułatwić opłatę podatku stempłowego, i zmniejszyć koszta, z pobo-
rem jego połączone, Ministerstwo Skarbu, w skutku najwyższego upoważnie-
nia Jego C. K. Apostolskiej Mości z dnia 6. Marca 1854. r. rozporządza, co
następuje :

§. 1.

Podatek, który od wyszczególnionych w §. 4. ustawy o należnościach
z dnia 9. Lutego i 2. Sierpnia 1850. r. interesów prawnych, dokumentów, pism
i czynności urzędowych, tudzież na mocy ustawy z dnia 6. Września 1850. r.
od kalendarzy i obwieszczeń dotąd opłacanym był przez używanie papieru
stempłowego, albo też opłacenie takowego potwierdzanem było przez wy-
ciśnienie znaku stempłowego, opłacanym będzie w przyszłości przez używanie
przepisane szczególnych znaczków (mark) stempłowych.

§. 2.

Każdy taki znaczek stempłowy zawiera w polu kolorowém, noszącém na
sobie rysunek zapomocą druku naturalnego wybity, znak stempłowy, wyrażający
klasę stempla.

Znaczek powleczonej jest na stronie odwrotnej materyą kleistą trwałą, przez
której zwilżenie przytwierdzonym być ma na papierze i w ogólności na mate-
ryi, do wystawienia przedmiotu, stemplowi podlegającego, służącym.

Kształt i barwa znaku stempłowego zmieniana będzie od czasu do cza-
su, a to podaném zostanie w osobnych ogłoszeniach do wiadomości powszechnej.

76.

Verordnung des Justizministeriums vom 28. März 1854,

wodurch für Triest die Stunden zur Aufnahme der Wechselproteste Mangels Zahlung festgesetzt werden.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, XXIV. Stück, Nr. 69, ausgegeben am 1. April 1854.

77.

Verordnung des Finanzministers vom 28. März 1854,

(im Reichs-Gesetzblatte, XXIV. Stück, Nr. 70, ausgegeben am 1. April 1854),

wirksam für das ganze Reich,

über die Einführung von Stempelmarken als eine geänderte Einhebungsform des Stempels von Rechtsgeschäften, Urkunden, Schriften, Amtshandlungen, Kalendern und Ankündigungen.

Um die Entrichtung der Stempelabgabe zu erleichtern und die mit ihrer Einhebung verbundenen Kosten zu vermindern, findet das Finanzministerium mit Allerhöchster Ermächtigung Seiner k. k. Apostolischen Majestät vom 6. März 1854, Folgendes anzuordnen:

§. 1.

Die Entrichtung der Abgabe, welche für die im §. 4 der Gebührengesetze vom 9. Februar und 2. August 1850 aufgeführten Rechtsgeschäfte, Urkunden, Schriften und Amtshandlungen, dann nach dem Gesetze vom 6. September 1850 von Kalendern und Ankündigungen bisher durch Verwendung von Stempelpapier zu geschehen hatte, und durch Aufdrückung eines Stempelzeichens zu bestätigen war, hat in Zukunft durch vorschriftmäßige Verwendung von eigenen Stempelmarken zu geschehen.

§. 2.

Jede solche Stempelmarke enthält in farbigem, durch Naturdruck mit einer Zeichnung versehenen Felde das die Stempelklasse ausdrückende Stempelzeichen.

Die Marke ist auf der Rückseite mit einem haltbaren klebrigen Stoffe überzogen, durch dessen Befeuchtung sie auf dem Papiere und überhaupt auf dem zur Ausfertigung eines stempelpflichtigen Gegenstandes dienenden Stoffe zu befestigen ist.

Die Gestalt und Farbe der Stempelmarke wird von Zeit zu Zeit gewechselt und dieses durch eigene Kundmachungen zur allgemeinen Kenntniß gebracht werden.

§. 3.

Za zasadę służyć będzie, iż każdy dokument lub każde pismo podlegające stempłowi, pisaném być powinno na papierze zaopatrzonym znaczkiem, w ustawie przepisany.

Wyjątki oznaczone są w §. 4. niniejszego rozporządzenia.

Dla dopełnienia tego obowiązku, należy znaczek stempłowy odpowiedni podatkowi, prawnie przepisany, przykleić i przytwierdzić na papierze, przeznaczonym na dokument lub pismo, a to na pierwszej stronie każdego arkusza. Miejsce, w którym znaczek ma być przytwierdzony, tak obrać należy, iżby przynajmniej jeden wiersz pisma, jeżeli zaś pismo składa się z mniej jak jednego wiersza, tylko część tego pisma, nigdy zaś napis (tytuł), ani też podpis, przez znaczek niżej znaku stempłowego przechodził w prostej linii, a zatem iżby znaczek przeciętym był pismem na polu kolorowém. Przy używaniu blankietów przeznaczonych na dokumenta lub pisma, stempłowi podlegające, należy przytwierdzić znaczek na miejscu dla pisma pozostawioném, w taki sposób, ażeby, gdy blankiet zapisany zostanie, przynajmniej jeden wiersz pisma przez znaczek przechodził.

§. 4.

Przy następujących przedmiotach, jakoto:

1. przy podaniach, podlegających stempłowi, ich duplikatach i odpisach rubryk;

2. przy takich pismach, które z natury swój nie podlegają stempłowi, jednakże przy załączeniu ich jako alegata stemplem przepisany zaopatrzone być muszą;

3. przy dokumentach i pismach, warunkowo uwolnionych od stempla, jeżeli się robi z nich użytek obowiązujący do opłaty należytości;

4. przy takich, które przeniesione zostają z za granicy do krajów austriackich, podlegających stempłowi, szczególnież zaś przy tych, które przychodzą z za granicy do władzy, lub urzędu z załączeniem należytości w gotowiźnie, lub z asygnacją takowój do należącój się zapłaty;

5. przy protokółach, spisanych przez urząd publiczny, lub przez władzę publiczną, w sprawach stron, jeżeli zawierają interes prawny, podlegający opłacie według skali;

6. przy księgach i w ogólności zapisach, prowadzonych w przedmiocie przemysłowym, handlowników i przemysłowców, sensalów i notaryuszów;

7. przy kalendarzach;

§. 3.

Als Grundsatz hat zu gelten, daß jede stempelspflichtige Urkunde oder Schrift auf schon mit der gesetzmäßigen Marke versehenem Papiere geschrieben werden muß.

Die Ausnahme bestimmt der §. 4 dieser Verordnung.

Zur Erfüllung dieser Verpflichtung ist die der gesetzlichen Abgabe entsprechende Stempelmarke auf dem für die Urkunde oder Schrift bestimmten Papiere auf der ersten Seite eines jeden Bogens anzubringen und zu befestigen. Die Stelle, an welcher die Marke befestigt wird, ist so zu wählen, daß von der Schrift wenigstens eine Zeile, wenn sie aber aus weniger als einer Zeile besteht, nur ein Theil dieser Schrift selbst, nie aber deren Ueberschrift (Titel) oder Unterschrift über die Marke unter dem Stempelzeichen in gerader Linie fortläuft, mithin die Marke auf dem farbigen Felde überschrieben wird. Beim Gebrauche von, zu stempelpflichtigen Urkunden oder Schriften bestimmten Blanquetten, muß die Marke an einer für die Handschrift ausgesparten Stelle so befestigt werden, daß von der Handschrift, wenn damit die Blanquette ausgefüllt wird, wenigstens eine Zeile über die Marke geht.

§. 4.

Bei nachstehenden Gegenständen, nämlich:

1. bei stempelpflichtigen Eingaben, deren Duplikaten und bei Rubrik-Abschriften;
2. bei solchen Schriften, welche ihrer Beschaffenheit nach zwar nicht stempel-pflichtig sind, jedoch bei ihrer Beibringung als Beilagen dem für die letzteren vorgeschriebenen Stempel unterliegen;
3. bei den bedingt stempelfreien Urkunden und Schriften, von welchen ein die Gebührenpflicht begründender Gebrauch gemacht wird;
4. bei solchen, die aus dem Auslande in's stempelpflichtige Inland übertragen werden, insbesondere bei jenen, welche an eine Behörde oder ein Amt mit Bellegung der Gebühr im Baren oder mit deren Anweisung auf eine gebührende Zahlung aus dem Auslande einlangen;
5. bei Protokollen, welche von einem öffentlichen Amte oder einer öffentlichen Behörde in Parteisachen aufgenommen werden, wenn sie ein Rechtsgeschäft enthalten, welches der skalamäßigen Gebühr unterliegt;
6. bei den Büchern und überhaupt Gewerksaufschreibungen der Handel- und Gewerbetreibenden, der Sensale und Notare;
7. bei Kalendern;

8. przy ogłoszeniach podlegających stempłowi znaczek stempłowy przytwierdzonym będzie na dokumencie, lub piśmie już wystawioném, jeżeli już przy wystawieniu pisma nie uczyniono zadosyć obowiązku stempla w sposobie, w §. 3. niniejszego rozporządzenia wyrażonym, albo téż na już drukowanych kalendarzach, lub téż na obwieszczeniu już drukowanym, a mianowicie:

a) przy przedmiotach pod 1. aż łącznie do 6. wyszczególnionych na pierwszej stronie każdego arkusza dokumentu lub pisma wyżej pierwszego wiersza.

Wyjątek stanowią tylko weksle zagraniczne, w kraju płatne, (uwaga 5. do pozycyi taryfy 113. ustaw z dnia 9. Lutego i 2. Sierpnia 1850. roku), jeżeli obowiązek do opłacenia stempla nie nastąpi przez prosty upływ terminu, zakreślonego w §. 23. ustaw z dnia 9. Lutego i 2. Sierpnia 1850. r. W takim przypadku należy znaczek stempłowy przytwierdzić na tém miejscu weksla, na którym spisany jest akt prawny, pociągający za sobą, jeszcze przed upływem terminu prawnego, obowiązek opłacenia stempla, to jest akcept, jakibądź indosament, akit, i znaczek ten według §. 3. niniejszego rozporządzenia pismem tych aktów przeciągniętym być powinien.

Co do książek i zapisów w przedmiotach przemysłowych, wspomnianych w ustępie 6., można także uczynić użytek z ulgi, dozwolonej w §. 31. ustaw z dnia 9. Lutego i 2. Sierpnia 1850., w sposobie przepisany w rozporządzeniu Ministerstwa Skarbu z dnia 9. Kwietnia 1850. r. (Dziennik praw Państwa nr. 137);

b) na kalendarzach, o jednej tylko karcie, na przedniej stronie każdego egzemplarza, na kalendarzach, złożonych z więcej kart, na karcie, na której się znajduje tytuł każdego egzemplarza.

c) na ogłoszeniach na pierwszej stronie każdego egzemplarza, podlegającego stempłowi.

§. 5.

Na przedmiotach, wyszczególnionych w §. 4. niniejszego rozporządzenia znaczek stempłowy przytwierdzony być powinien przez osobę, która jest obowiązana do opłaty należności, lub tę, która odpowiedzialna jest za użycie przepisane stempla.

Rzeczony przytwierdzenie następować powinno:

a) na pismach, wyszczególnionych w §. 4. pod 1. i 2. przed ich podaniem do władzy, do urzędu lub do osoby, do której takie pisma, stósownie do §. 1. D. 1. stemplowane, podawane być muszą, a jeżeli przychodzą z za granicy przy załączeniu należności, przed ich protokółowaniem;

8. bei Stempelpflichtigen Ankündigungen findet die Befestigung der Stempelmarke auf der schon ausgefertigten Urkunde oder Schrift, wenn der Stempelpflicht bei Ausfertigung der Schrift nicht schon auf die im §. 3 dieser Verordnung angegebene Art Genüge geleistet wurde, oder auf dem schon gedruckten Kalender oder der Ankündigung Statt, und zwar:

a) bei den unter 1. bis einschließlich 6. aufgezählten Gegenständen auf der ersten Seite eines jeden Bogens der Urkunde oder Schrift oder der ersten Zeile.

Hiervon werden nur die ausländischen, im Inlande zahlbaren Wechsel (Anmerkung 5 zur Tarifpost 113 der Gesetze vom 9. Februar und 2. August 1850) ausgenommen, wenn die Stempelpflicht nicht durch den bloßen Ablauf der im §. 23 der Gesetze vom 9. Februar und 2. August 1850 festgesetzten Frist eintritt. In diesem Falle muß die Stempelmarke an jener Stelle des Wechsels, auf welcher der, die Stempelpflicht schon vor Ablauf der gesetzlichen Frist begründende rechtliche Akt d. i. das Akzept, was immer für ein Indossament, das Acquit niedergeschrieben wird, befestiget und nach §. 3 dieser Verordnung damit überschrieben werden.

Bei den im Absätze 6. erwähnten Büchern und Gewerbsaufschreibungen kann auch von der im §. 31 der Gesetze vom 9. Februar und 2. August 1850 gestatteten Erleichterung auf die mit der Verordnung des Finanzministeriums vom 9. April 1850 (Reichs-Gesetzblatt, Nr. 137) vorgeschriebene Art Gebrauch gemacht werden;

b) bei Kalendern, die bloß aus einem Blatte bestehen, auf der Vorderseite jedes Exemplares, bei solchen, die aus mehreren Blättern bestehen, auf dem Titelblatte jedes Exemplares;

c) bei Ankündigungen auf der ersten Seite jedes stempelpflichtigen Exemplares.

§. 5.

Die Befestigung der Stempelmarke auf den im §. 4 dieser Verordnung aufgezählten Gegenständen hat von der gebührenpflichtigen, oder der für die vorschriftmäßige Verwendung des Stempels haftenden Person zu geschehen.

Dieselbe hat zu erfolgen:

a) bei den im §. 4 unter 1. und 2. aufgezählten Schriften vor ihrer Ueberreichung bei der Behörde, dem Amte oder der Person, bei welcher diese Schriften nach §. 1, D 1 gestempelt überreicht werden müssen, und, wenn sie aus dem Auslande unter Beilegung der Gebühr einlangen, vor ihrer Protokollierung;

- b) na dokumentach, w §. 4. pod 3. i 4. wspomnionych, zanim nastąpi użytek lub akt, do stemplowania obowiązujący, albo też zanim upływie termin prawny do opłacenia należitości (§. 23. ustaw z dnia 9. Lutego i 2. Sierpnia 1850. r.);
- c) na protokółach, w §. 4. pod 5. wyszczególnionych, w przeciągu terminu, ustanowionego w §. 26. ustawy o należitościach z dnia 9. Lutego i 2. Sierpnia 1850 r. pod a);
- d) na przedmiotach, w §. 4. pod 6. wspomnionych, zanim nastąpi zapisanie do księgi lub zanotowanie;
- e) na kalendarzach, zanim przyniesione zostaną na miejsce sprzedaży, lub odstąpione komu innemu.
- f) na ogłoszeniach, zanim się zrobi z nich użytek, obowiązujący do opłacenia stempla.

§. 6.

We wszystkich tych przypadkach, w których nie zachodzi zobowiązanie, wyrzeczone w §. 3. niniejszego rozporządzenia, a znaczek przytwierdzony na dokumencie lub piśmie, nie został przeciągnięty piśmem w sposobie w tymże paragrafie wskazanym, obowiązek stemplowania nie jest jeszcze zupełnie dokonany przez przytwierdzenie znaczku, lecz znaczki stemplowe na nich przytwierdzone, powinny być jeszcze nacechowane z urzędu, to jest powinna być na nich wyciśniętą pieczęć urzędowa czarnego koloru przez urząd szczegółowo do tego upoważniony. To się stanie w ten sposób, iż jedna część odcisku pieczęci urzędowej widoczna będzie na części kolorowej marku stemplowego, druga część zaś na papierze, do którego znaczek przytwierdzonym został.

§. 7.

O nacechowanie pism i dokumentów, wspomnionych w §. 4. pod 1., 2. i 5., tudzież pism, przychodzących zza granicy z załączeniem należitości lub z asygnacją na należącą się zapłatę, do władz lub urzędów, staranie mieć winny protokoły podawcze władz i urzędów, tudzież ich ekspedytury, zaś przy kasach likwidatury. Osoby do opłacenia stempla obowiązane, lub za przepisane użycie stempla odpowiedzialne, nie mają żadnego zobowiązania starania się o to nacechowanie, i dopiero wtenczas cięży na nich odpowiedzialność, gdy pisma nie nacechowane znowu przyjętemi zostały.

W powszechności nacechowanie powinno nastąpić, zanim przedmiot jego wyjdzie z protokołu podawczego. Ekspedytury winny czuwać nad tém, czyli nacechowanie należycie i dokładnie uskutecznióm było, i dążyć na to, żeby nacechowanie, opuszczone przez nieuwagę, nastąpiło jeszcze przed wydaniem aktu stronie, lub przed złożeniem go w registraturze.

- b) bei den im §. 4 unter 3. und 4. erwähnten Urkunden, bevor der, die Stempelpflicht begründende Gebrauch oder Akt erfolgt, oder die gesetzliche Frist zur Entrichtung der Gebühr verstrichen ist (§. 23 der Gesetze vom 9. Februar und 2. August 1850);
- c) bei den im §. 4 unter 5. gedachten Protokollen innerhalb der, im §. 26 der Gebührengesetze vom 9. Februar und 2. August 1850 unter a) bestimmten Frist;
- d) bei den im §. 4 unter 6. erwähnten Gegenständen, bevor eine Eintragung in das Buch oder die Aufschreibung erfolgt;
- e) bei Kalendern, bevor sie in den Verschleißort gebracht, oder an einen Anderen überlassen werden;
- f) bei Ankündigungen, bevor von ihnen ein stempelpflichtiger Gebrauch gemacht wird.

§. 6.

In allen jenen Fällen, in welchen die im §. 3 dieser Verordnung ausgesprochene Verpflichtung nicht besteht, und die auf der Urkunde oder Schrift befestigte Marke auf die in diesem Paragraphen angegebene Art nicht überschrieben wurde, ist die Stempelpflicht durch die Befestigung der Marke auf derselben noch nicht vollständig erfüllt, sondern es müssen die darauf befestigten Stempelmarken auch noch amtlich überstempelt, d. i. mit dem Amtssiegel eines dazu berechtigten Amtes in schwarzer Farbe überdruckt werden. Dieß hat so zu geschehen, daß ein Theil des Abdruckes des Amtssiegels auf dem farbigen Bestandtheile der Stempelmarke, der andere Theil aber auf dem Papiere, auf welchem die Marke befestigt worden, ersichtlich wird.

§. 7.

Für die Ueberstempelung der im §. 5 unter 1., 2. und 5. aufgezählten Schriften, oder von Urkunden und Schriften, welche aus dem Auslande mit Zulegung der Gebühr oder der Anweisung auf eine gebührende Zahlung an eine Behörde oder ein Amt gelangen, haben die Einreichungs-Protokolle der öffentlichen Behörden und Aemter, dann deren Expedite, bei Kassen die Liquidaturen zu sorgen. Den stempelpflichtigen oder für die vorschriftmäßige Verwendung des Stempels haftenden Personen liegt hinsichtlich der Veranlassung derselben keine Verpflichtung, und erst, wenn nicht überstempelte Schriften wieder übernommen wurden, die Verantwortung ob.

Die Ueberstempelung soll in der Regel erfolgen, bevor ihr Gegenstand aus dem Einreichungs-Protokolle gelangt. Die Expedite haben darauf zu sehen, ob die Ueberstempelung gehörig und vollständig vollzogen wurde, und zu bewirken, daß die etwa aus Versehen unterbliebene Ueberstempelung noch vor der Ausshändigung an die Partei oder der Hinterlegung in die Registratur erfolge.

W kasach nastąpić powinno jeszcze przed zaciągnięciem do dziennika.

Co się tycze wszystkich inaych w §. 4. niniejszego rozporządzenia wyszczególnionych, i nacechowaniu podlegających przedmiotów, rzeczą jest osoby do opłacenia stempla zobowiązanej, lub za przepisane użycie stempla odpowiedzialnej, zanieść przedmiot do urzędu publicznego lub do władzy publicznej, i uzyskać nacechowanie znaczków jeszcze przed nadejściem tego warunku, przy którego nadejściu stósownie do §. 5. niniejszego rozporządzenia obowiązek stemplowania już powinien być dopełnionym.

§. 8.

Każda władza i każdy urząd publiczny obowiązany jest uskutecznić nacechowanie, jeżeli

- a) znaczek stemplowy nie jest nadwerżony, i nie nosi na sobie śladów już dawniejszego użycia;
- b) jeżeli nie zachodzi zobowiązanie, w §. 3. niniejszego rozporządzenia wyrażone, i
- c) jeżeli proszono o nacechowanie przed nadejściem warunku, stanowiącego obowiązek stemplowania, wskazanego w §. 5. niniejszego rozporządzenia.

Rozpoznanie, czyli te warunki są dopełnione, czyli nie, tudzież nacechowanie należec będzie wyłącznie do urzędów podatkowych wtenczas, gdy idzie o dokumenta, wspomniane w §. 23. ustaw z dnia 9. Lutego i 2. Sierpnia 1850. roku, i gdy takowe wymagają nacechowania stósownie do §. 6. niniejszego rozporządzenia.

Na dokumentach i pismach, od których za przekroczenie przepisów ustaw z dnia 9. Lutego i 2. Sierpnia 1850. r. złożoną została następuje należytość stemplowa w kwocie pojedynczej lub wyższej, nacechowanie znaczków stemplowych uskutecznióm będzie przez ekspedyturę władzy skarbowej powiatowej, lub z jej polecenia przez urząd podatkowy.

§. 9.

Jeżeli nie zachodzą warunki, pod którymi władzom i urządóm wolno jest uskutecznić nacechowanie, obowiązkiem ich jest zaniechać takowego, a jeżeli zachodzi przekroczenie ustaw z 9. Lutego i 2. Sierpnia 1850. r. lub niniejszego rozporządzenia, odesłać winny protokół istoty czynu spisany według przepisów przy wyszczególnieniu powodu, dla którego nacechowanie nie nastąpiło, do właściwej władzy skarbowej powiatowej, w celu zajęcia dalszej czynności urzędowej.

§. 10.

Przepisy objęte w §§. 66. i 67. ustaw z dnia 9. Lutego i 2. Sierpnia 1850. r., tyczące się dostarczenia papieru stemplowego do pism, wystawionych

Bei Kassen muß sie vor der Journalisirung erfolgt seyn.

In Betreff aller übrigen im §. 4 dieser Verordnung aufgezählten und der Ueberstempelung bedürftenden Gegenstände liegt der gebührenpflichtigen, oder der für die vorschriftmäßige Verwendung des Stempels haftenden Person ob, den Gegenstand zu einem öffentlichen Amte oder einer öffentlichen Behörde zu bringen und die Ueberstempelung der Marken noch vor dem Eintritte jener Bedingung zu bewirken, bei deren Eintritte der Stempelspflicht nach §. 5 dieser Verordnung schon Genüge geleistet worden seyn muß.

§. 8.

Jede Behörde und jedes öffentliche Amt ist gehalten, die Ueberstempelung zu vollziehen, wenn

- a) die Stempelmarke unverletzt ist und keine Spuren einer bereits geschenehen Verwendung an sich trägt;
- b) wenn die im §. 3 dieser Anordnung ausgesprochene Verpflichtung nicht vorhanden ist, und
- c) wenn die Ueberstempelung vor dem Eintritte der im §. 5 dieser Verordnung angegebenen Bedingungen der Stempelspflicht ange sucht wurde.

Die Prüfung des Vorhandenseins dieser Bedingungen und die Ueberstempelung ist den Steuerämtern allein vorbehalten, wenn es sich um die im §. 23 der Geseze vom 9. Februar und 2. August 1850 gedachten Urkunden handelt und diese nach §. 6 dieser Verordnung der Ueberstempelung bedürfen.

Die Ueberstempelung der Stempelmarken auf Urkunden und Schriften, für welche wegen Uebertretung der Anordnungen der Geseze vom 9. Februar und 2. August 1850 die Stempelgebühr nachträglich im einfachen oder erhöhten Betrage entrichtet wurde, hat von dem Expedite der Finanz-Bezi.kabehörde, oder über Auftrag der Letzteren vom Steueramte zu geschehen.

§. 9.

Sind die Bedingungen, unter welchen den Behörden und Aemtern die Ueberstempelung gestattet ist, nicht vorhanden, so hat diese zu unterbleiben, und ist, wenn eine Uebertretung der Geseze vom 9. Februar und 2. August 1850 oder dieser Verordnung beanzeigt ist, der vorschriftmäßige Befund unter Anführung des Grundes der unterlassenen Ueberstempelung an die zuständige Finanz-Bezi.kabehörde zur weiteren Amtshandlung zu leiten.

§. 10.

Die Anordnungen der §§. 66 und 67 der Geseze vom 9. Februar und 2. August 1850, über die Beibringung des Stempelpapiere zu stempelpflichtigen

z urzędu, a podlegających stempłowi, tudzież tyczące się przyjmowania i potwierdzenia onegoż, zastósowane być mają także przy używaniu znaczków stempłowych. Zarządzenie objęte w §. 3. niniejszego rozporządzenia należy ściśle zachować przy wszystkich pismach, wydanych z urzędu, wyjąwszy protokóły w §§. 4. i 5. wspomniane.

§. 11.

Sposób składania należytości od legalizacyi, ustanowiony w pozycyi taryfy 66. ustaw z dnia 9. Lutego i 2. Sierpnia 1850. r. zmienia się w taki sposób, iż znaczek stempłowy, odpowiedni podatkowi stempłowemu, przytwierdzonym być powinien zawsze na pismo, mające być legalizowaném, a pismo klauzuli legalizacyjnej przez niego przechodzić powinno; zaś podania i protokóły o legalizowanie w przyszłości wolnemi będą od stempla, a w klauzuli legalizacyjnej opuścić należy uwagę, iż stempel użytym był zapomocą podania, albo téż do protokołu o legalizacyę; również ustaje zobowiązanie spisania protokołu, o ile takowe polega tylko na ustawie z dnia 9. Lutego i 2. Sierpnia 1850. r.

§. 12.

Od dnia, w którym używanie papieru stempłowego ustaje (§. 19), przyczepianie takowego, gdzie prawnie dopuszczalném było, więcej miejsca mieć nie będzie.

§. 13.

Za ściśle dopełnienie przepisów, wskazanych w §§. 8. i 9., odpowiedzialnym jest przełożony tego wydziału, któremu poruczone są czynności w tychże przepisach nakazane; w urzędach zaś, w których nie ma szczegółowych oddziałów, przełożony urzędu. W razie potrzeby może przełożony oddziału lub urzędu wyznaczyć podrzędnego urzędnika do kierunku i doglądania wyrzeczonych czynności, przeczo wspomniona odpowiedzialność przechodzi na tegoż urzędnika.

§. 14.

Znaczek stempłowy uważanym będzie za nie będący, a przedmiot, do którego jest przyczepionym, za nie stempłowany:

1. jeżeli brakuje części znaczku stempłowego;
2. jeżeli części znaczków były oddzielone, i znowu złożone, bądź że takowe pochodzą z tego samego znaczka stempłowego, bądź z innego;
3. jeżeli znaczek stempłowy przytwierdzonym jest wbrew przepisom na przedmiocie stempłowi podlegającym;

ämtlichen Ausfertigungen, dann über die Uebernahme und Bestätigung desselben, bleiben auch bei Verwendung der Stempelmarken in Anwendung. Die Anordnung des §. 3 dieser Verordnung ist bei allen ämtlichen Ausfertigungen, mit Ausnahme der im §. 4 unter 5. gedachten Protokolle, genau zu beobachten.

§. 11.

Die in der Tarifpost 66 der Gesetze vom 9. Februar und 2. August 1850 festgesetzte Art, die Stempelgebühr für Legalisirungen zu entrichten, wird dahin abgeändert, daß die der Stempelabgabe entsprechende Stempelmarke immer auf die zu legalisirende Schrift zu befestigen und mit der Legalisirungs-Klausel nach §. 3 dieser Verordnung zu überschreiben ist; dagegen sind in Zukunft die Eingaben und Protokolle um Legalisirung stempelfrei zu behandeln und hat in der Legalisirungs-Klausel die Bemerkung, daß der Stempel mittelst der Eingabe oder zu dem Protokolle um Legalisirung verwendet wurde, wegzubleiben, sowie die Verpflichtung zur Aufnahme eines Protokolls, soweit sie nur auf dem Gesetze vom 9. Februar und 2. August 1850 beruht, aufzuhören.

§. 12.

Von dem Tage an, mit welchem die Verwendung von Stempelpapier nicht mehr stattfindet (§. 19), darf auch die Anheftung desselben, soweit sie gesetzlich zulässig war, nicht mehr vollzogen werden.

§. 13.

Für die genaue Beobachtung der in den §§. 8, 9 festgesetzten Bestimmungen haftet der Vorsteher der Geschäftsabtheilung, welchem die durch diese Bestimmungen angeordneten Einrichtungen übertragen wurden; bei Aemtern hingegen, wo keine besonderen Geschäftsabtheilungen bestehen, der Vorsteher des Amtes. In Fällen des Erfordernisses kann der Vorsteher der Geschäftsabtheilung oder des Amtes einen ihm untergeordneten Beamten zur Leitung und Ueberwachung der gedachten Einrichtungen bestimmen, wodurch die bemerkte Haftung auf diesen Beamten übergeht.

§. 14.

Die Stempelmarke ist als nicht vorhanden anzusehen und der Gegenstand, auf dem sie befestigt ist, als nicht gestempelt zu behandeln:

1. wenn von der Stempelmarke ein Theil fehlt;
2. wenn Marken-Bestandtheile getrennt und wieder zusammengesetzt worden sind; sie mögen von derselben Stempelmarke herrühren oder nicht;
3. wenn die Stempelmarke auf dem stempelpflichtigen Gegenstande nicht vorschriftsmäßig befestigt ist;

4. jeżeli znaczek stemplowy w tych przypadkach, w których według niniejszego rozporządzenia pismem przeciągnięty być powinien, albo wcale nie, albo też nie w sposobie przepisany pismem jest przeciągnięty;

5. jeżeli w innych przypadkach znaczek stemplowy pismem nie przeciągnięty nie jest nacechowany w sposobie przepisany, jednakże z uwagą na §. 7. niniejszego rozporządzenia, na mocy którego odpowiedzialność przechodzi na stronę dopiero po niezakwestyjonowaném odebraniu pism nie nacechowanych.

§. 15.

Znaczki stemplowe będą sprzedawane przez organa na ten cel ustanowione za cenę w znaku stemplowym wyrażoną. Oprócz tych osób, które szczegółowo do tego są ustanowione, sprzedawać tych znaczków nie wolno.

Do sprzedaży znaczków stemplowych zastosować należy wszelkie przepisy ustaw z dnia 9. Lutego i 2. Sierpnia 1850. roku, odnoszące się do sprzedaży papieru stemplowego, tudzież wszystkie przepisy administracyjne.

§. 16.

Znaczki stemplowe, które się stały nieużytecznymi, albo takie znaczki stemplowe, które przytwierdzone zostały na papierze nieużytecznym, mogą być zamienione za inne znaczki stemplowe, jeżeli zachodzą warunki w §. 8. pod a) wskazane, i przy zachowaniu §. 41. ustaw z dnia 9. Lutego i 2. Sierpnia 1850. roku.

§. 17.

Do czynności, przez które kto podrabia, lub fałszuje znaczek stemplowy, albo naznaczenie nacechowania, lub też przenosi takowe z jednego papieru na drugi, tudzież kto papier zaopatrzony znaczkiem stemplowym podrobionym, sfalszowanym lub przeniesionym komu innemu odstępuje, lub przesęła, w ogólności zaś do wszystkich uczynków, przez które pod względem znaczków stemplowych, ich nacechowania lub przeciągania pismem popełnione, lub zamierzone jest przekroczenie ustaw z dnia 9. Lutego i 2. Sierpnia 1850. roku, lub niniejszego rozporządzenia, należy zastosować według okoliczności przepisy powszechnej księgi ustaw karnych, albo ustaw z dnia 9. Lutego i 2. Sierpnia 1850. roku, zaś w krajach, w których ustawa karna na przestępstwa dochodowe ma moc obowiązującą, przepisy téjże ustawy.

§. 18.

Urzędnicy, obowiązani czuwać nad tém, żeby się stało zadosyć przepisowi §. 8. niniejszego rozporządzenia, podlegają za opuszczenie tego zobowiązania karze od dwóch do dziesięciu złr., stosownie do §. 83. l. 3. ustawy z dnia 9. Lutego i do §. 84. l. 7. ustawy z 2. Sierpnia 1850. roku.

4. wenn die Stempelmarke in den Fällen, in welchen dieselbe nach dieser Verordnung überschrieben werden muß, nicht, oder nicht auf die vorgezeichnete Art überschrieben ist.

5. wenn in anderen Fällen die nicht überschriebene Stempelmarke auf die vorgeschriebene Art nicht überstempelt ist, jedoch mit Berücksichtigung des §. 7 dieser Verordnung, wornach die Haftung auf die Partei erst nach der unbeanstandeten Zurücknahme der nicht überstempelten Schriften übergeht.

§. 15.

Die Stempelmarken werden von den dazu bestellten Organen zum Verkaufe um den, in dem Stempelzeichen ausgedrückten Betrage für Jedermann bereit gehalten. Anderen Personen, als den eigens hiezu bestellten, ist dieser Verkauf untersagt.

Auf den Verschleiß der Stempelmarken haben alle den Verschleiß des Stempel-Papieres betreffenden Bestimmungen der Gesetze vom 9. Februar und 2. August 1850 und alle dießfälligen administrativen Vorschriften Anwendung.

§. 16.

Unbrauchbar gewordene Stempelmarken, oder Stempelmarken, welche auf unbrauchbar gewordenem Papiere befestigt sind, können, wenn die im §. 8, unter a) angegebenen Bedingungen vorhanden sind, mit Beobachtung des §. 41 der Gesetze vom 9. Februar und 2. August 1850, gegen andere Stempelmarken umgetauscht werden.

§. 17.

Auf die Handlungen, durch welche eine Stempelmarke oder die Bezeichnung der Ueberstempelung nachgemacht, verfälscht oder von einem Blatte auf ein anderes übertragen, oder das mit einer nachgemachten, verfälschten oder übertragenen Stempelmarke versehene Papier an Jemanden überlassen oder versendet wird, und überhaupt auf die mit den Stempelmarken oder in Absicht auf deren Ueberstempelung oder Ueberschreibung verübten oder versuchten Uebertretungen der Gesetze vom 9. Februar und 2. August 1850 oder der gegenwärtigen Verordnung, sind nach Beschaffenheit des Falles die Bestimmungen des allgemeinen Strafgesetzbuches, der Gesetze vom 9. Februar und 2. August 1850, und in den Ländern, in denen das Gefälls-Strafgesetzbuch wirksam ist, dieses Gesetz anzuwenden.

§. 18.

Beamte, welche verpflichtet sind, darüber zu wachen, daß der Anordnung des §. 8 dieser Verordnung entsprochen werde, unterliegen bei Verabstümung dieser Verpflichtung in Anwendung des §. 83, Z. 4 des Gesetzes vom 9. Februar 1850 und des §. 84, Z. 7 des Gesetzes vom 2. August 1850, einer Strafe von zwei bis zehn Gulden.

§. 19.

Dzień, od którego zacząwszy niniejsze rozporządzenie obowiązywać będzie, w którym używanie papieru stemplowego ustanie, natomiast zaś używanie znaczków stemplowych rozpocząć się ma, oznaczony będzie w osobnym obwieszczeniu.

§. 20.

Od owiej chwili zacząwszy winien każdy używać na dokumenta i pisma podlegające stempłowi swój własny papier, przy zachowaniu przepisów w §. 30. ustaw z dnia 9. Lutego i 2. Sierpnia 1850. roku co do wielkości formatu. Jeżeli format użytego papieru przekracza granicę dozwoloną, wówczas należy opłacić należytość wyższą, oznaczoną w §. 30. wyzwpomnionym.

Baumgartner m. p.

§. 19.

Der Tag, von welchem an die gegenwärtige Verordnung in Wirksamkeit zu treten, die Anwendung des Stempelpapieres aufzuhören, dagegen aber jene der Marken zu beginnen hat, wird durch eine besondere Kundmachung bestimmt werden.

§. 20.

Jedermann hat von diesem Zeitpunkte an zu den stempelpflichtigen Urkunden und Schriften sein eigenes Papier mit Beobachtung der im §. 30 der Gesetze vom 9. Februar und 2. August 1850 über die Größe des Formates enthaltenen Bestimmungen zu verwenden. Ueberschreitet das verwendete Papierformat die zugelassene Grenze, so ist die im bezogenen §. 30 bestimmte höhere Gebühr zu entrichten.

Baumgartner m. p.

